

ВІТАЛЬНЕ СЛОВО РЕКТОРА!

Від усього серця вітаю вас з отриманням довгоочікуваного диплома лікаря!

Сьогодні перед вами відкриваються безліч можливостей: від медичної практики до наукової діяльності.

Ви обрали фах, який є складним, проте необхідним і важливим для людей.

Бути лікарем – це не просто слова. Пацієнти довіряють вам найдорожче – здоров'я.

Ваша мета – виправдати їхню довіру і дотриматись клятв, які ви дали за роки навчання.

Я впевнений, що ті знання, які ви отримали у стінах нашого університету, а також наполегливість, спостережливість та гуманність допоможуть стати достойними почесного звання «лікаря». Вам необхідно розвиватися та удосконалюватися, щоб мати змогу

гідно представляти обрану професію.

Бажаю натхнення та впевненості у власних силах.

Ваша дорога буде сповнена труднощів, які загартують дух і допоможуть розкрити весь потенціал.

Дорогі наші випускники! Покидаючи свою Альма-матер, пам'ятайте тих, хто супроводжував вас у цій довгій та складній дорозі – викладачів. Ці люди завжди будуть раді вашим злетам і підтримають у падіннях.

Ще раз вітаю вас із успішним завершенням навчання, початком професійної діяльності та першими кроками у доросле життя!

*З повагою
ректор Т.М. Бойчук*

СЛОВО РЕДАКТОРА

Шість років навчання пролетіли, як одна мить. Одразу згадується день посвятити, той урочистий і тривожний настрій, сумніви. «А раптом я не зможу?» – питав ти у себе. Роки йшли, і сьогодні вже точно можна сказати. Зміг. Точніше, змогли. Усю довгу дорогу навчання ми йшли разом із своїми товаришами, які за ці роки стали нам, як рідні. А для когось таки дійсно рідні. Університетське життя внесло свої зміни і корективи у світогляд кожного з нас. Розставило все на свої місця. Ми стали по-іншому сприймати проблеми і труднощі, вирішували їх самі, вже без допомоги батьків. Ми стали дорослими. Недаремно кажуть, що навчання в університеті – це не лише здобуття фаху, але й школа життя. Буде сумно розлучатися із друзями, яких уже гордо іменувеш колегами, із напруженим графіком навчання, до якого звик, із викладачами, які стали прикладом, підтримували і допомагали в складні моменти. Розумієш, що ще один етап пройдено, хоча це лише маленький відрізок професійної стежини. Ти вже не будеш таким, як був, безтурботним. Ми стали іншими. Усвідомлення цього приходить тоді, коли вже з певністю знаєш, що ти вже випускник. Стали

розумнішими, як би банально це не звучало, сміливішими, готовими приймати відповідальні рішення. В один момент стало зрозуміло, що ти – Лікар, і маєш відповідати цьому званню. Уже ніхто тобі не скаже, що ще так довго вчитися, де твої молоді роки і на що ти їх витратив. Усе пройшло. Ти вже став лікарем. Ти не став ним саме тепер, і скоро не станеш, бо це звання не вимірюється часом. Ти ставав ним кожного дня, кожної хвилини, від найпершої лекції з медичної біології до останнього дня занять з терапії. Ставав щоразу, коли цікавість перемагала втому й сон, і ти до ранку читав, намагався зрозуміти, вникнути в суть патофізіології чи хірургії. Коли ти в дощ, грозу чи мороз йшов на пару не тому, що будеш мати «нб», а для того, щоб отримати знання. Коли друзі з інших університетів говорили, що їм дуже важко вчитися, а ти мовчки посміхався і думав: «Що ви знаєте про справжнє навчання!».

Щоденна праця викристалізувалася у звичку, хорошу звичку. Вчитися постійно і скрізь, удосконалюватися у своїй професії, йти до мети, незважаючи на перешкоди, бути собою, чесним, правдивим, допомагати товаришу чи колезі.

Ми – випускники. І трішки гордимся цим, бо лише ми знаємо, скільки треба всього вивчити, зробити, та навіть просто пережити, щоб дійти до цього рубежу. Нові виклики нашого професійного майбутнього вже скоро стануть нормою, реформа в галузі медицини диктує нові правила та протоколи, але ми зможемо пройти цей складний шлях до кінця, тому що тепер нам уже все під силу. Тож вітаю нас, дорогі випускники Вищого державного навчального закладу України «Буковинський державний медичний університет».

Шкрібляк Уляна

ВІТАЄМО ВАС, ДОРОГІ ВИПУСКНИКИ!

У червні наш університет святкує і сумує водночас. Щороку сотні молодих людей, кращі з кращих, залишають наш навчальний заклад, щоб поповнити лави нового покоління лікарів. Це люди, без яких важко уявити майбутнє медицини.

Шість років тому вони безстрашно обрали собі шлях і з гордістю пройшли його. Студенти, які подорослішали, знайшли себе, навчилися цінувати життя і спогади в стінах нашого університету.

Ми сподіваємось, що вони ніколи не забудуть ті роки, які пройшли в їхній альма-матер.

Ми впевнені, що слава про їхні здобутки лунатиме далеко за межами України. Вони зроблять усе, про що мріяли колись і ми точно ними пишатимемося.

Хочемо надати їм слово, щоб вони змогли поділитись найкращим. Тим, що грітиме їхні душі протягом наступних років. Їхніми спогадами.

Слово надається голові Студентської Ради, чудовому студенту та прекрасній людині, яка завжди готова допомогти іншим – Віктору Романчуку.

Довгі шість років промайнули одним днем у моєму рідному БДМУ. Рідному, бо давно вже став другою домівкою. Усі роки були яскравою сторінкою мого життя. Цей шлях я обрав не даремно. Медицина – це найкраща з професій. Лікарська справа – це можливість допомагати, зцілювати, рятувати.

Роки навчання пролетіли швидко, тільки зараз усвідомлюю, що вже зов-

сім скоро сумуватиму за моїм закладом, адже тут знайшов багато друзів і мав честь учитись у великих професіоналів. Ці люди сформували мене не тільки як лікаря, але і як людину.

Здається, що мені вдалось ефективно розподілити свій час, тому що за цей період я встиг побувати на міжнародних стажуваннях, зайнятись науковою роботою, попрацювати для розвитку університету.

Участь у студентському самоврядуванні стала важливим доповненням до навчального процесу. Мені доводилось працювати з чудовими людьми, які завжди мені допомагали і направляли. Я дуже вдячний своєму наставнику Зорій Ніні Іванівні, яка підтримувала мене у всіх починаннях та ідеях і допомогала втілити їх у життя.

Хочу сказати дещо студентам, які не займаються тим, що люблять, бо бояться, що їх не зрозуміють. Ніколи не варто відмовлятися від своєї мрії. Це ваше життя і тільки вам вирішувати, яким воно буде.

Незмінна щира усмішка і ентузіазм – це те найменше, що можна сказати про Тетяну Мартинюк, студентку Медичного факультету № 2, яка сьогодні прощається зі своїм студентським життям.

От і пролетіли 6 років, наче один день. Здавалось би, тільки вчора переступила поріг університету, а сьогодні отримую очікуваний диплом. За період навчання це місце стало для мене ще однією домівкою, в якій я зустріла багато близьких та рідних по духу для мене людей. Признаюсь чесно – було важко: недоспані ночі, гори конспектів і книг, втома, але все повністю замінювалось позитивними емоціями, радісними хвилинами та незабутніми миттєвостями. Важливу роль у студентському житті відіграла моя дорога 17 група. Це люди, які з дня у день були моїми друзями, психологами, генераторами різноманітних ідей, помічниками і всім, чим тільки можна уявити. Щойно закінчила, а переглядаючи фотокартки з ними, уже страшенно сумую і на очі навертаються сльози.

Студентське життя дало найцінніше – знання і досвід, саме вони стають у пригоді в різноманітних ситуаціях, які ставить перед нами доля. Крокую у вирій буденного життя впевнено, оскільки бути рішучою і ціле-

спрямованою мене навчили саме тут.

А всім студентам хочу сказати: не бійтеся бути активними, ставте перед собою мету і досягайте її, якою б важкою вона не була. Цінуйте кожну хвилину вашого студентського життя, підкорюйте вершини та робіть кожен день незабутнім.

Дякую тобі, БДМУ, за найкращі 6 років у моєму житті! Люблю тебе!

Студент Медичного факультету №1, член Студентської Ради, незмінний фотограф спортивних змагань в нашому університеті – Мазур Ярослав.

Як сказав Поль Валері: «У майбутнє ми входимо, озираючись на минуле». Справді, 6 років пройшли, наче декілька днів. Вони принесли масу спогадів, недоспані ночі при підготовці до модулів чи за вивченням тестів, хвилювання при роботі з пацієнтами, радісні моменти здачі сесії та закінчення семестру, які перетикали в нові предмети. Шкодную, що це все настільки швидко пройшло в прагненні закінчити університет, що навіть не вистачило часу сповна насолодитись студентським життям. Пам'ятаю себе першокурсником: трохи розгублений, в пошуках потрібної кафедри в перші дні навчання, знайомство з великою кількістю людей, частина з яких стала для мене хорошими друзями та принесла велику кількість приємних спогадів. Велика кількість заходів та акцій університету, робота в органах студентського самоврядування за ці роки змінили мене. Це, напевно, були мої найкращі роки, які не пройдуть без

сліду, тому що всі друзі, яких я знайшов за цей час, знання, які в нас вклали викладачі, залишаться зі мною на довгі роки і, на мою думку, студентство – то найкращий період в житті.

Цінуйте ці роки і людей, які допомагають вам пройти весь негатив, та розділяють з вами моменти вашого успіху.

Студентка, яка вже незабаром почне лікувати наймолодших пацієнтів не тільки ліками, але й добрим словом – Тетяна Андрійчук.

Роки студентства проминули так швидко... А я пам'ятаю, як тепер.

Як мені сімнадцятій минуло, ми вступили в БДМУ. Конспектів довгі сторінки, лекції, нові знайомства, нові істини. Студентське життя – це твої життєві події, збагачені лише яскравими фарбами. Це «безтурботні» моменти, багатогранність вмінь, інтересів, адже саме тоді багато хто з нас робили «нереальні» речі: ми стали самостійними, дорослими. Знаєте, розумієш з часом, що студентське життя – час відкритих перспектив, віри у виконання своїх сподівань. І добре, коли поряд є друзі, викладачі, однодумці, батьки, гото-

ві допомогти, порадити, підтримати. Хотілося подякувати всім, хто створив нам прекрасні умови для реалізації задумів. Не важливо, ким ми станемо в майбутньому: педіатром, хірургом, терапевтом чи сімейним лікарем. Головне, щоб ми стали фахівцями, що присвятили себе медицині. Ми не маємо право бути поганими лікарями, адже білий халат дарує хворому надію.

У добру путь!

Студентка, якій уже в найближчий час можна буде довірити свою білосніжну посмішку, майбутнє стоматології в Україні – Кондревич Дана.

Студентство – це те середовище, де можна навчитись «виживати». Воно вчить пристосовуватись до нових умов навчання, до нових людей з різних куточків України і цілого світу, до різноманітних стресових ситуацій. Усьому цьому та навіть більшому я навчилась у нашому університеті. Мені навіть здається, що до вступу сюди я жила дуже нудно. Усе завдяки найкращій групі на світі! Кожен викладач, який з нами знайомився, казав: «Ви

такі дружні, товариські». В останній день нашого навчання ми згадували

все, що з нами було за ці роки: вечірки, поїздки за місто, оригінальні привітання зі святами, той незабутній час, який ми присвятили одне одному. Важко буде забути і ті практичні навички, які ми відпрацьовували на колегах. Досі пам'ятаємо перші анестезії, перші пломби та видалені зуби, перев'язки, шинування. Мені залишається лише подякувати університету, який показав мені, що я обрала правильний шлях. Раніше я скептично ставилась до цієї фрази, але все ж, колеги, насолоджуйтесь студентським життям, адже це найкращий період вашого життя!

Попереду невідомий шлях, далека і терниста дорога, в якій супроводжуватимуть ваші серця і знання. Медицина – це вміння приділити себе іншому, віддатися своїй професії сповна.

Кожен з вас особливий, унікальний, зі своїми талантами і можливостями, які відкриті перед вами.

Головне, ніколи не забувайте, де почався цей шлях і в яких стінах ви вперше одягнули білий халат.

***Vivat Academia!
Vivant professores!***

Щорічний благодійний проект «Буковинська Мрія» – це втілення бажань дітей-сиріт та дітей, що перебувають у складних життєвих обставинах.

У рамках проекту маленьким мрійникам влаштовували чудовий відпочинок у гірськолижному курорті Буковини «Мигово». Напередодні маленькі дітки писали листи «Добрим чарівникам», де висловлювали

свої мрії, чекаючи на їхнє здійснення.

Цього року на благодійному фестивалі «Буковинська мрія-2017» окрім буковинських дітей-сиріт були присутні і сироти з різних інтернатів України, які завітали до нас у гості. Загальна кількість мрійників-близько 800 дітей.

1 червня студенти та викладачі БДМУ взяли активну участь у громадському проекті «Буковинська мрія».

Стати «чарівником», обрати лист і здійснити дитячу мрію міг кожен. Саме тому викладачі, студенти Буковинського державного медичного університету з ініціативи кураторів студентських груп та Студентської ради обрали близько 30 листів та втілили дитячі бажання у життя. Голова Студентської ради Мафтичук Божедар та ініціативна група студентів-волонтерів особисто передали ці подарунки дітям на святі.

ТОП-3 МУЗИЧНИХ ФЕСТИВАЛІВ, ЯКІ ВАРТО ВІДВІДАТИ ВЛІТКУ

Atlas Weekend

Дата: 28 червня
– 2 липня

Місце: НК «Експоцентр України» (ВДНГ), Київ

Один із наймасштабніших музичних фестивалів. У 2017 році на сцені заходу виступатимуть: The Hardkiss, John Newman, «Бумбокс», «Один в каное», Monatik, Pianoboy.

Уже незабаром цей фестиваль набиратиме обертів втретє. За ці роки він здобув собі прихильників не тільки в Україні, але й далеко за її межами.

Родзинкою фесту стане ярмарок виробів ручної роботи.

Західфест

Дата: 18-20 серпня

Місце: с.Родатичі, Львівська область

Найвідоміший музичний фестиваль України, який уже не один рік приваблює численну кількість прихильників. Музичне дійство, яке дарує безліч шалених емоцій та драйву своїм глядачам.

Оголошено всього кілька учасників фестивалю, але й вони змушують задуматись про те, щоб придбати квиток у вибір музичних емоцій.

Файне місто

Дата: 20-23 липня

Місце: Тернопіль, місцевий іподром

Цього року фестиваль розважатиме глядачів з трьох сцен, на яких них виступлять: «Антитіла», «Друга ріка», «Брати Гадюкіни», «Один в каное», Guano Apes, Eskimo Callboy, Le Basour, Detach.

Студреспубліка 2017

Подія, яку Ти не маєш права пропустити.

4 дні драйву, позитиву та неймовірних емоцій.

Цього року – найбільша сцена області. Музика лунатиме до самого ранку

15 субфестів: мафія, футбол, ЩоДеКоли, конкурси фотографів і багато цікавого.

Де? с.Глибочок, «Буковинське орлятко».

Коли? 2-5 липня.

Не пропусти найзапальнішу подію твого літа!

МЕДИЦИНА В КУЛЬТУРІ:

Лікарня Нікербокер.

Доктор Джон Текері працює хірургом у приватній нью-йоркській лікарні Нікербокер. Тут застосовують передові методи та намагаються допомогти всім пацієнтам, але до винаходу лазерного скальпеля і комп'ютерної томографії ще дуже далеко, а в карету швидкої допомоги запрягають коней.

Нотатки юного лікаря.

У неспокійний революційний час юний лікар Бомгард Володимир прибуває у маленьке село, де береться лікувати місцевих жителів. Головному герою серіалу доводиться дуже нелегко, адже він змушений стикатися з труднощами своєї професії, а також постійними забобонами своїх пацієнтів.

Генрі Марш. Історії про життя, смерть і нейрохірургію

Дивовижна і неординарна книга, в основу якої лягли реальні історії людей, що були пацієнтами автора цього твору. Генрі Марш не просто описує в своїй книзі чудеса нейрохірургії і цікаві випадки зі своєї практики. Це також його сповідь. Визнати свою помилку – дуже складно, але якщо ти лікар – ще складніше.

Артур Хейлі. Кінцевий діагноз.

Дії відбуваються в ненайкращій лікарні Трьох Графств у місті Берлінгтон (США). Молодий і амбіційний головний хірург Кент О'Доннел намагається виправити ситуацію, залучаючи до лікарні хороших фахівців та модернізуючи відділення лікарні.

Небезпечний метод.

Біографічна драма режисера Девіда Кроненберга, сюжет якої заснований на реальних фактах з життя основоположників психоаналізу Зигмунда Фрейда і Карла Юнга.

Дії картини розгортаються на початку ХХ століття. Оповідается про взаємини Карла Юнга з його пацієнткою Сабіною.

Собаче серце.

В результаті одного із своїх найскладніших дослідів, професор Пилип Преображенський робить приголомшливе відкриття: після пересадки гіпофіза його піддослідний пес Шарик перетворюється на людину! Однак радість його була недовгою: чи досить цього, щоб з Шарика вийшла «людина»?